

TRIAS
DISSERTATIONUM POLITI-
CARUM

D E
Politicae Constitutione,
Societatibus &
Imperiorum Formis.

Q U A M
Annuente DEO & Amplissimâ adsentiente facul-
tate Philosophicâ in Regiâ Aboënsi Academiâ,

P R A S I D E

VIRO NObiliſſimo & Consultiſſimo,
DN. MICHAEL E Gyllein Stålpe/
Wexionio, J.U. & Phil. D. istiusve sicut &
Polit: atq; Hist: Prof. celeberrimo, etiam ach.t.
Fac. Phil. Decano Specatissimo, Preceptore suo atq; promo-
tore ut certissimo, ita etatem officiosissime deveneſando.

Pro Magisterij Philosophici laureâ ferenda
publica censura subjicit

P E T R U S W A R E L I U S O-Gothus.
Ad diem Aprilis, Horis & loco consueto.

A B O Æ,

Excusa apud PETRUM Wald/ p. m, 1653

VIRO Admodum Reverendo & Preclarissimo.

DN. M. ANDREÆ Pribi/
Inclytæ Diœcesis Lincopensis Episco-
po dignissimo, Theologo pereximio, Consi-
storijs Præsidi gravissimo, Mecenati meo
atq; promotori perpetuò reverenter
suspiciendo,

N E C N O N

Reverendis, Clarissimis ac Præstantissimis
VIRIS, Consistorij Lincopensis ADfes-
toribus cordatissimis, Gymnasij LEctori-
bus Diligentissimis, Fautoribus meis ceu
certissimis; ita ex animo aeternum
sedulò devotèq; calendū.

Cum eniam

Clarissimis & Præstantissimis Viris,
Cathedralis Lincopensis Scholæ Rectori,
Consistori, & Consistorij Notario. Fau-
toribus itidem meis & amicis
piè honorandis,

Disputationem hanc Inauguralem, forè sperans
Eam debite observantia rex p[ro]p[ter]o, ex-
iguum & gratitudinis indicium, officiose

D. D. D.

Petrus VVarelius,

Literis & virtute Candidato maxime
Conspicuo.

Dn. Petro Warelio,
Amico candido, suavissimo, pro summo
in Philosophia gradu assumendo
publicè disputanti, lubens
gratulatur.

Vir bonus, hic populum, vastumq;
inquirit in orbem,,
Quoq; regi pacio recte Res publica
debet:
Sic quoq; PETR Etuum ingenium
formas vigilanter,
Quò tua spargatur virtus per tem-
pora longa..
Nequaquam claro frustratus fine
laborum est,
Cum dentur Sophiae & virtutis di-
gna gregaria !

J. GARTZIUS.
J. U. D.

Multa tulisse juvat; Labor improbus,
ardua virtus^o,

Ecce suis olim munera grata dabunt!
In Clarijs arvis luctatus es impiger; atq;
Sensisti è doctis Musica Sacra libris^o.
Hinc iam subsequitur decoranti germe
laurus,

Atq; Magistrali cingit honore co-
mas^o.

Gratulor his ausis & laetor honoribus
almis^o.

Quos animi dotes promeruere tibi.

Praestantissimo Dn, Candidato, fratri
et amico suo sincero, pro gradu Magiste-
rij diserte Disputanti, summos et bene
meritos in Philos. honores, hisce paucissi-
mis, non ut voluit aut debuit, sed ut in
tantâ festinatione inter tot occupationes
potuit, ita L. M. q; gratulari in delicijs
habuit

S V E N O C L O D I N U S.

FASCICULI POLITICI

DISSERTATIO I.

De POLITicæ CONstitutione.

POLITICA (2) est prædendentia
Rempub. ad honestatem & vitam bea-
tam durabilitè ordinandi.

M. Nobiliss. & Consultiss. Pres. Disp. Pol. i. Thes. 6.
enius ductum & erudita scripta, in sis maxime, que ad
Patriæ nostræ statum spectant, ut mihi Juveni fas est,
sequor; Imo non effectare alienis; Oratorum scilicet,
Hist. &c. Philos. & Pol. plerumq; verbis, & non propriis
meis, uti par est, si sola rasio pugnam faceret, loquar.
Scio quippe certus in plerisq; Juvenilia mea verbaliterum
habitura ponderis, nisi auctoritate eorum, qui vel ipsi in
foco claruerunt, vel status rerum publicarum per otium
diu intimis perquisiverunt, armentur. Id autem quod
hic strictim adduxero, VIDEAT CÆPTA DÆUS
& APPROBET! Me, pro re nata ipso discursu dis-
latare & domesticis rationibus declarare non pigebit, sic
equidem ut eorum seruo, quod afficuit uscire ex patris
entia, in portum duear.

Obl. Esse Politice (1) cognitionem nece-
sariam; Est a reliquatuum dominia, anti-
stes & velut imperatrix; Nullum hinc impe-

A rium

a Arist. i. Pol. 2. & i. Eth. 2 b Vernislaw

rium justum constare sine arte potest, &
vincere facilius est hostem, quam civem
regeret; Politicā c. virtute praestantio-
rem assequimur nullam. Proinde ebuc
cinat antiquitas, d. Socratem Philos. ex a-
stris detrahisse, nō captoptor quod homini-
nes studijs imbuisset ad salutem R. e. publ.
Non ē privatum respicit commodum;
Sed communē & omnium civium, ipsi
proinde orator, Ad h. te configimus, à te
opera petimus. (2.) Génus prudentialia,
& quidē s. convenientiū, quādī quādī
dō alij eam desinunt per Arīem. & Scien-
tiām h. &c. Interim quod sit pars poste-
rior philosophiæ pract. & propria, neuti-
quam contra rationem & Philos. i. i. inus-
tia. infi-

Proem. to'. quest. 2. ē Plut. in Cat. Maj.
D. Arrius ex sententiā in Doct. pol. ad Lect.
Liebent. coll. Pol. Exerc. I. q. I. f. Cic.
s. Tusc. s. vid. Praef. coll. Eth. Disp. I. VIII.
pol. c. I. præc. I. præt. & alios. & Alth. pol.
c. I. h Plat. in Dial. Causa Spher. civ. I. I.
c. I. Vernul. prolem. pol. q. I. Iac. Mart.
I. pol. I. &c. Idem cit. loc.

inficias. (3.) Differentiam distinguimus.
A Subjecto, quod est Res publica civitas (cum
¶ in ea, quam ob rem hinc nomen trahit,
juventus melius informetur, iudicia secu-
rius exerceantur) in quam, ut requirit ob-
jectum disciplinarum i practicarum ope-
retur, cuiq; finem in generet scilicet ordi-
nem recte in ea vivendi. 2. Finitum est,
ut Logici illi tradunt, vel Externum, quem
intelligit Arist. in quando bonis beatè
vivere Reipub. Sum. B. vocae: vel Inter-
num, quem illi subordinat, dum docet esse
in Rempubl. (finem internam in Pol. in
ordine civitatis consistentem) propter be-
nè vivere institutam. Invenitur in hac
defin. uterq;. (4.) Ut durabilitè ordina-
tur Respub. requiri tam exactam p. cognitio-
nem historiae; Cùm sit ea (q) testis compo-

A 2

I Dithim. § in Eth. § Pol. II Diet. I. Dial.
10. pos. 10. Rever. § Praclariss. Præc. Nic.
Nyc. in praelect. Log. lib. I. ad Pet. Ram. c.
7. § c. m 7. Pol. T. 2. § 3. II 1. pol. 2. vid.
§ Arnis. I. Doct. pol. c. I. 0 Vid. Vill.
est. Loc. Iac. Mart. I. pol. I. Præt. Theat.
pol. præcog. 2. p. Præf. I. q. 9 Cis. de orat.

rum, lux memorie, nuncia vetustatis;
Quam juris publici, legum divinarum & hu-
manarum omnium philosophiae notitiam. Un-
de r. Politicum omnium rerum, quae in-
toto terrarum orbe gestae sunt, vel gerun-
tur, quantum fieri potest, ignatum esse
minime oportet. Hinc mecum elicito, quis
verus politicus; Non est is vides, qui ince-
dit superbus, qui novo modo vestitus cri-
stas erigit, qui exoticis moribus gliscit, qui
simplices fallit; Sed qui reipub. suâ pru-
dentiâ prodest. Inde & infer, (5.) Non
otiose addi. Ad honestatem; Hac ipsâ disjun-
guntur consortia piratarum, latronum & co-
jusmodi aliorum. Dicit Masonius, ceu
signum rectum cum curvo, aut duo si-
gnata curva inter se convenire nequeant;
ita improbi neq; inter se ipsos, nec inter se
& alios amicitiam alcere possunt: Recte;
Nos docet Eth. schola, in virtute, quæ hinc
exulat, veram fundari amicitiam. Hinc
colligo cum illis pacta, foedera & pacis tra-

ctatio.

r. Pie M. D. Ion. Magni Wexionensis, vide
Vernul. cit. proœm. q. s. § 6. § Eruditam
Diss. Bæcl. de not. Reip. c. 2. § Stob. Ser. 78.

Exationes honestè non institui; Cum immo-
probitas si nulli alij nisi sibi ipsi amica, Ac
ne sibi quidem; cùm utilia eaq; surpia
honesto præferat. (6.) Ordinem hic ar-
bitrarium esse; Cùm puerum politicum de-
cerem magis rebus, quam Logicis subtilita-
tibus teneri. Interim manifestum est, e
cùm practica sit, eam optimè resolutivè
tradi, & ita e ordinem instituendum pro-
ut nos facilius discimus.

A X I O M A.

I. Acquiri posse prudentiam politica.
Etsi actionum Politicarum mira sit va-
rietas & ad certas regulas sedredi haud
facile patiatur; Interim si rigore & ni-
mis rigido tyrranice obsecrare emperare
in hisce non exigis, mecum tu judicabis
Politican certis preceptis tradi posse;

A 3

Jacob. Crucios l. 2. Ep. 3. & Arnis. 1.
Doct. pol. 1. pag. m. 7. & Zab. cont. Pic.
in Grad. Mer. u. Ioh. Schwalben coll.
pol. D. 1. q. 1. Iac. Mart. 2. pol. 2. w. Gerh.
Dec. 1. cent. q. pol. q. 1. & Scherb. in diff.
pro Per. & Et iisdem citatis locis.

Potest^{ur}; Jurisprudentia, ergo multo ma-
gis hæc, in qua etiam multi se feliciter expe-
dierunt. Expedies te hic, & politica pruden-
tia inclaresces: Si usum, qui a omnium
magistrorum præcepta superat, non neg-
lexeris; Si Experimentum, quā a quisquis
in re civili intelligenti haberi volet, opus
habet, acquisiveris; Si Historias, unde o-
rbi tuæ, Re pub. quod imitare capias,
unde fœdum incipiti, fœdum exitu quod
vites, non spreveris; Si peregrinationem
modicam, nullum i profuere varias Res.
pub. earumq; leges habere cognitas, hanc
respueris; Si Consilia prudentum, qui i
trident divisiones humanorumq; fœderi-
am, non fringeris. Vultum erige!

2. Homo ad politicam societatem est natus.
Ipsum quippe vocat Philos. A ξωρ το-
λιτεων, omni api, omniq; animanti gre-
gali

Gottfrid. Clearius iust. Quæst. pol. Dec.
1. q. 1. a Cic. de Orat. a Arist. 10. Eth.
ult. b Liv. 1. 1. vid. cit. Diss. Boëcler.
c Schonb. 1. pol. 3: d Sen. Ep. 104.

A Arist. 1. pol. 2.

gali civilius^a. Trahi a cum ad continuo
nem cohabitationem aperte indicat set-
timo homini à natura datus, ut pote quis soli-
litario super tabacius esse^b. Ad hanc
calendam à natura quasi impellitur. Quia
deinde nascitur omni auctilio deitatis, mundis
& infernis, quasi à naufragio, omnibus
rebus amissis, in vita hujus astrum nas ejus-
citat, qui neq; materna libera appetere^c,
neq; injeriam temporis ferre^d, neq; etiam
in adultaestate proprijs viribus omnia vi-
tae subsidia parare potest.^e Natura c' al-
terom alterius ope indigere velut
quod uni decet, praestō plerumq; est al-
teri. *Inferi ex his indigentia Politum in-
capaces.* Esto, Externē, cum alijs in illis
bus impellens est. Interim ratione & causa
propinquia & intrinse eius urgens est lux
naturæ, quæ nobis eam habilitatem im-
plantavit, ut vobis qualicunque occasione
ad civilem societatem pervenirem. Hinc

A 4

&c

^a Besold. 1. Pol. I. n. 13. ^b Alth. pol. c. 1.
p. 1. quem vid. ^c Gerh. Des. 1. q. 2. quem
vid. ^d Besold. 1. pol. I. n. 16.

et infero; Non capisse vi; Voluntarium
quod est & naturæ seboles, minus recte
violenciam dicitur; Et si e quasdam
affirmem, non statim à particulari ad uni-
versale argumentaberis: Nec Eloquentia
vel Musica; Nunquam s̄ fuit tempus in
quo non fuit societas; Et nisi coacti in
solitudinem non abiēre homines, & sic
contra suam naturam solitariè vixerunt:
Nec fato, ut Machiavellum; Nec casu, ut
Mirandulanum statuisse accepimus; ut
nec solitariam vitam esse approbandam; Ho-
mo hominis causa creatus est; Dixerat
ff JEHOVA DEUS, non est bonum esse ho-
minem solum faciam ei auxilium com-
modū ipsi. Quomodo ḡ charitatis opera
alijs possunt præstare, quando extra con-
sortiū hominum degunt? Quomodo ec-
clesia ædificari? dic queso, quid utilitatis
in patriam, quæ h̄, non secūs ac amici,
ortus nostri partem sibi vendicat, confe-
runt?

¶ Vid. Nobil. Pres. cit. D. T. 3. s̄ Pet.
Tholoz. 1. de Rep. 3. n. 6. & Besold. 1. pol. I.
17. ff Gen. 2. v. 18. ḡ Alth. pol. c. 1. pag.
xxv. h̄ Cic. off. 1. Arist. 8. pol. 1.

sunt & Videl' hominem ad i societatem
cum alijs hominibus colendam natum.
Non autem ut feræ belluz, naturâ suâ soli-
tarium, non ut aves, vagum. Esto E.

DISSERTATIO II.

De Societatibus.

L. SOCIETAS est quâ expreſſa
vel tacite ad rerum utiliam communicationem
obligamur mutuam.

Obs. 1. Politicum I recte Reipub. mater-
iem, ut medicus corpus curandum, prono-
ſcere; Ignorato II. ſubjecto, necesse eſt
cætera, quæ inde dependent, ignorari;
Verum rudi tantum Minervâ, quantum
præſenti instituto conducit, proponetur.;
Eatenus m n. explicabitur, quatenus arte
adjuvat. 2. Societas eſſe n vel ſimplices
ſeu privatas; vel compositas ſeu coiu[n]des.

A 5. 2. Sim.

I Alth. cit. Loc. vid. Casum Sphær. civ. l. 1.
e. 2. q. 3. diſting. & Olear. l. 5. t Ad Alth.
mentem pol. c. 1. pag. 1. ſic. def. I pref. l. 10.
U. Arnif. l. Doct. pol. l. p. m. 25. ſecund. Arist.
l. post. l. 73. m Aver. in Epit: pred: c. 4.
n Alth. 2. & pref: cit: Loc.

mag. 10. Simplicium. i. **Conjugalis** o
est unius maris & foemina conjunctio naturalis,
divinitus instituta, individuum vita conser-
vandam continens ad propagationem generis
humani & mutuam vita solatium.

Obs. **Quod i.** Sit Naturalis; A p jure
naturæ deinceps matri & foeminæ con-
junctio; Certe q nihil, non hominibus
quidem, verum etiam universo animan-
tium generi tam naturale, quam ut prola-
tione suam speciem conservet; Naturæ
et enim contingue eorum orationem, ut
habent libidinem procedandi. Nulla s
gens tam barbara adeoq; extra leges pro-
jecta, apta quam conjugij nomen san-
ctum non sit &c. **Hic** celibatum præfers.
Inutile est civis, dignus, ceu si tui similes
apud Græcos, qui ludis gymanicis attra-
ctis; cum feminarium & omnium homi-
num spensis: Tolle et matrimonium,

p **Inst de I. N.** q. **Cru-**
cianus 15. & **Alth. 2. pag: m. 18.** s. **Gruc.**
ze 16. ss. **vid: Plut: in Lyce.** o. **Alth: cit:**
Loc: vid: Bernegg: q. Hac. 120. & **Cruc.**
cit. loc.

paucos intra annos genus humanum stres-
pitus interibit. Molestias praetendisi omnes
has vis evitare, vires mundum, sunt u-
sine dubio dulciores quod pluribus jucun-
ditatibus condiantur & edulcentur. 2.
Sit unius maris & fæmina. v Hoc ipso recte
tollitur Polygamia: Creavit x Deus Ada-
mo unam fœminam; Erant n duo in-
carne unâ. Prætorio 3 edicto apud Roni.
Polygami pronunciantur infames. Non
potest bene 4 in polyg. vivi, & propter
rîxas plurimorum heredum & propter u-
nius viri insufficientiam & quia 5 qui
multis amicus, nemini (hic puta) amicus
3. Regiratur mutuus consensus, tum contra-
bentium: Leges 6 invitum conjugium,
nullum conjugium dicunt; Quod & Ull-

pia-
m Eras. in Misag. u Arnisi 1, 3. v C, 2.
Giff B. 1, 2. Et 1. Giff B. x vid.
Genes: cap, 2. vid: Bernegg q. Tac: 92. v
Matth: 9, 3. l, 1, ff, de ijs qui not: inf. l.
2, c, de incest: & inut: nupt. a Arn. 1, 3.
Ex Eurip. in And. a Vid: Pic: de moriis:
Grad: 7, 6, 15. o L, 12, 62 de Nup.

piamus innuit dicens & consensus non eō,
cubitus facit conjugium. Tūm Paren-
tum. Hunc indicant Sacrae literæ; Elij
& subditi estote parentibus vestris in o-
mnibus; Non tantum A creavit Deus
uxorem; Sed etiam adduxit Adamo;
Hunc requirit ius Rom: & Hunc volunt
leges b Svec: Rectè, hoc svader c natu-
ralis ratio, ne quis invitus sibi hæredem
adficaret: Hinc conclude Clandestina
sponsalia d prohiberi, legitimæ esse spon-
salia quæ divinis maximè, humanisq;
legibus congruent. 4. Contineat indi-
viduam consuetudinem; Ideò uxor e à vi-
rō non discedito, nisi f ob fornicationem;
cùm hāc (alia peccata conjugium statim
nō dirimunt) peccet ff in fidem conju-

g2

g L. 30, de R. I. & Coll: 3, 20, Eph: 6, 1.
A vid: Gen: 2, 22. & insuper Gen: 24, 3, 4.
a L, 2, & l, 18, ff, de Rit: nupt. b C, 1, &
3, Giff. B. St. L. c vid: Iacob. Mart, 1.
pol: 3. d Besold: 1, 10, 38, vid: Bernegg: q.
Tac: 95. e 1. Cor: 7, v, 20. f Matth: 5.
32, & 19, 9. vid: 11. & L. & 10. St. L. Giff. B.
g Arsis: m. doct: p. 3.

galem, adeoq; in ipsum conjugium, sic si
ne controversia sufficit ad ejus solutio-
nem: Et malitiosam deserticnem mortemq;
Desertus q; lege non tenetur; insuper sic
deserens negligit officia, si vir, mariti, ut
communicare h; uxori conditionem su-
am, iqlam i diligere & tueri, eiq; necessa-
ria f; suppeditare &c. Si foemina, uxoris;
ut marito l. obedire, ejus calamitates, q;
ut Michol Davidis, sublevare &c. 3. In-
stant exigat etatem, quæ non sit immatura:
Tunc enim m. parientes morientur; e-
nerventur virorum corpora: imbecilles
nascantur foetus: Insuper n. sic pereat re-
verentia parentum: Nec adeo grandis,
cogatur enim p aut pater moriente edu-
cationem filiorum, aut sine frustrari co-
jugij

g 1. Cor: 7, v, 15, § 39. h Bod: 1. de
Rep: 3. i Ephes: 5,25, § c. vid. c,9, Gisse
B.L. k Tireq. 1,8, de leg, connub. l
1. Pet: 3. § Eph: 5. ll 1, Sam: 19. m Arist.
1. pol. 6. n Arnis: 1,3. o L, penult: Cod.
de nupt. § Besold: 1, pol, 10, 28. p Arnis.
cit. Loc, vid. Bernegg: q, Inc. 118.

jugij; Pro pp Regionum tamen naturâ pu-
tò possint præfici statas, & contrahen-
titum temperamento. 6. Sanguinis pro-
pinquitate & affinitatis impedietur. Legi
Dei in linea q. ascendentie & descendente
in infinitum & in collaterali r. vero, ad
secundum inclusivè gradum; Verum
ob reverentiam sanguinis Jur. Can. novo
§ (cui concordat illud, Stat. (§) och intet
Achterskap bindes innan fämyte Leedh) ad
quintum gradum exclusi prohibentur.
Affinibus etiam ut privigno & cum no-
verca, patricum privigna, fratri cum fra-
tria & patrui uxore; Item & in linea
transuersa & ut inter patrum & neptem
ex fratre &c. interdicta legitimus. 7. Ex
hac oriatur potestas maritalis. Dicit conjugij
Author feminæ, ipse w. dominabitur ti-
bi,

pp. Consule hunc eundem q. 117, & alios.

q. Pres. 1, 13, Iac. Mart, 1, pol. 4, Lev. 18, 6,
vid, ord, Eccl. Svec. r. Lev. 8, 9. n.

Cod. non deb. pen. & ult. de consang. & affin.

§ Ord. Ec. fol. 51. s. Lev. 18, 8, 15, 17, &c.

Inst. h, t, p, 3. w. 1, pet. 3, v, 1.

bi; jubet & Apost: **Mulieres** n viris subditas esse: Ut admoneantur p suæ subjectionis, ad omnia fere mulieres imbecilliores fecili. Non tamen haber vir, ut apud priscos & Rom. & alios p lus vita e necessit. Est p uxor pars viri (erunt a duo in carnem una) At in carcerem a propriam non licet mortiferas inferre manus. Si p vis amari, ama. Dicebat ille, i. uxoris vitiū (si quid sit) aut ferendum esse aut tollendum, modicè, judico, obligando, curando. Si t̄j omnia prius, sum certe hic, sapientem verbis experti oportet, quam armis.

3. 2. **Paterna** N est parentum e filiorum conjunctio naturalis, verum in quo jus politicum magis locum obtinet. Vel breviter. Est a Societas inter parentes & liberos.

Obl.

u Arnis. I. 3, p. 60, & Vill. præ. ac. 2, 8, can. I.

x Gell. I. 10, 23. y Cæs. 6, de bell. Gall. &

Arist. 1, pol. I. & Arnis. us supra & c. 19,
Særm B. med will. 2. 2. a Gen 1, v. 24. a Lo
13, ff. ad l. Aquil. i Gell. I. 17. q; Schönb: I, 4, 3
Arnis: I. 3, p. m. 67, Vill. præ. ac. 8, præc. 2, vidi:
Bernegg: 9, Tac: 103. A Ferè Jac. Mart: I, pol. 6,
Avenar: Syn: pol: Disp: 2, Thes: 8,

*Obs: Eam esse 1. Naturalem: Cūm
inducto fine, ex priori fluat, cūm d bene-
dixit Deus conjugio, nati sunt liberi, un-
dē hæc orta: Qualis causa talis effectus.
2. Magis politicam: (priorē intuere) quip-
pè ut liberorum c est subesse & obedire:
Ita parentum d regio more (Nām regia
amicitia e dicitur: Pater imaginem f
regis habet) præesse, & natorum quām suā
salutem magis, tūm ob privatum, tūm pu-
blicum commodum, curare. 3. Esse in
filios parentibus potestatem: Lex enim ff
& vis naturæ semper in ditione parentum
esse liberos jussit, certumq; est eam tam vī-
gore legis Divinæ g quām juris Svecani,
h utriq; competere, patri sed ampliorem:
Qua tamen ad jus vita e necis extendi ne-
quis; Debet enim f patria potestas non
in atrocitate consistere, proinde Plato f
Spear-*

*b Idem cit. Loc. e Exod. 20, 12. d præf.
i, 21. e Arist. i. pol. 8. f Keck. diss.
præc. 78. prob. 8. ff plin. in pan. ad Traj.
g Exod. 20, 12. h C. i. Giff. D. utroq;
Iure, i L, s. ff, ad posse de par. t Sen. 3, 12. de ira*

Spesippus filium verberandum tradidit, ne dum irasceretur plus quam optinet saceret; Potius ipsum accuset quem interficiat. Quid nos ille solvit patria potestas, dum contracto Matrimonio & iusta in pletâ & tate res suas gerunt. 4.

Decree immo oportere parentes de filiorum institutione sollicitos esse & alimenta ipsis providere; In ea antiquitas in felicitatis apicem posse hunc centuit; Qui suos in reote non instituunt & erudiunt liberos, non solum liberis sed etiam recipi in iuriam faciunt: plerumque enim o eum institutionis celorem ducunt, quo primis ab annis imbutuntur. Naturalis, p. ut pater pro modo facultatum eos educeat quoque sint alimenta quod generatum fuit inter omnia, frateratio: E contra, Secundum r. filij parentis

B

rentis

I Arg. Deut. 21. & leg. si filo de patre pet. II Præf. 1. 25. in Iuc. Cruc. 4. 22. in Cic. 3. in Ver. & locc. period. imp. 2. 4. Quo modo instituendi vid. Burgers d. idem doct. &c. c. 4. p. l. s. ff. de agnosc. & Alend. lib. 1. 3. & 4. Cod. de Al. lib. hoc præcipitus & q. Arist. 1. pol. ult. & Eccles. 3. v. 13.

rentibus senio confectus; Ni velint ex seno
tentia Solonis si patentes non aentes suo
modo infames fieri. Ad alimenti si prae-
stationem utraq; pars cogi potest.

4. 3. HERILLIS s est societas inter
herum & servum, ad familia tum constitutio-
nem tum conservationem necessaria.

Obs. Quod 1. Dominus sit & persona
domestica ad imperandum servo: Servus, ad
exequendum mandata Domini, idoneus. 2.
Non intelligatur ut primum illud & durum
servitutis onus populo Israëlitico & alijs olim
upitatum. Cùm iudeus ejus jura w inter
Christianos hodiè abolita censeatur pro-
fus & quidem ante annos trecentos & eo
etio; u cùm testetur Bartholus, qui Anno
1300. siornit, sua p & tate nullos omnino

Vena-

¶ Laert. in Solon. si C. 18. Erffd B. L. L. &
13. St. L. eod. tit. vid. & Hug: Grot. de ji
P. & B. li. 2, c. 7, §. 4, s. 8 Schwab. coll.
pol. Disp. 5, th. 3. & Iac. Mart. 1. pol. 5. th.
4, & 8. II Praef. 1. 26. w Besold: 1, 10, 54.
vid. Pernegg. q. Tac. 175. II Ut una cum
Besold. cit. loc. Praef. deducit. p. l. hostis ff.
de capt. & post. lim. revers.

Venalitios existuisse. 3. **S**ervitus plane non
in desuetudinem non abivit; Quia vix possumus ijs carere, & quibusdam servire us
tile est, haeret etiamnum in servis & mer
cenarijs, imitatorijs & colonis, qui pro
prædijs dominib⁹ tam pensionis quam la
boribus inserviunt, in quo cum servis
conveniunt, tamen si ausfugiunt, non
sunt ut servi capitulo reducendi; si se
subduxerint mercenarij, secundum leges
& statuta revocandi & convenientibus
poenis coercendi; si manserint male non
sunt tractandi, Expedit enim a ne quis re
suā male utatur...

5. **C**OM POSITARUM 1. Familia, que
est gubernatio eorum, que sub uniuersitate patris
familias imperio continentur, (que quidem
bona, interim addo fines) ad liberos procre
andos, a sustentandos & quotidianum b^utfum
secundum naturam instituta.

B 3

Obs:

¶ Besold. I. 10. 58. ¶ Praef: I. 26. & 27. ¶
Vid. c. 15. Brug. B. & L. 21. eod. tit. & L.
Decret. de famil. Nob. datum Holm. 1626.
& par. 2. inst. de hiis qui sunt sui & alieni jur.
¶ Arm: I. 2, pag. 31. q. L. Mart. I. 2. b Pr: I. 37.

Cls. i. Tres ad minimum supplenda familia sufficiuntur, & timanda e enim sunt sociates ex iuis tñibus. Tinem vides præcreationem, sic maritus & uxor; & sustentationem, sic seruos negotiorum et instrumentum equitatur: His domis, mensa & focus, fons communis esse solus, ut & liberis, qui fructus & effectusque conjugij & ad se possessione pertinent. Dicis eos esse partem? Multæ si familia constant sine liberis perfectæ, quod ad naturam suam, ad quas g̃ hi accententur non ut pars sed ut tñis, cœo conclusio in syllogismo. Enī in h̃ sensu partiali, conclusio non est pars sylli sed effectus præmissarum. 2. Multitudinem servorum i non facere discriminem in familys; Nempe p̃ cuius naturam non ex multitudine, sed differentijs personarum metis.

c Arnist. cit. loc. ubi vid. varias fam. acceptiones. cc Arist. i pol. 3. d Præf. cit. loc. g Velst. Dec. 4. q. pol. Quest 1. e Ille idem cit. loc. f Iac. Mart. ut sup. ff Arnist. i. 2. p m. 32. g Idem paulò sup. h Rever. Nic Nyc. zd. c. o. l. 2. Log. Ram. i Arnist. cit. loc. q Lsc. Mart. 1. pol. 2.

metiri debemus. Mansit familia Crassi
quatuorvis incensum 500 ieruos retulerit;
Quamvis il Milo 200. uno die manu mi-
serit, fam illia manu.

6. 2. Vicus est in domorum paucarum
coagmentatus castru, unde una tantum platea
constituitur.

Obs. 1. Vicus n a via dicitur, quod ex
utraq. parte viae finitima, hanc o de-
cent aedes collectas fecisse vicos. 2. Rite
exstrentur domus; ne p publicos actus
impediant, ne gravent q vicinos. 3. Ex
viciis multiplicatis surgit.

7. 3. Pagus, quippe qui et ex duobus vel
pluribus vicis absq. muro collatis constat, ad s
coleendum agrum.

Obs. 1. Dicitur muro cinctus pagus oppio-
dum (alias αὐτὸ τῆς πάγης a fonte, pagus;
s quippe propter communitatem existit;

B 3 alicu-

D Ascon. in Milon. in Cum Altib: Po. e, 5,
p. m, 48. Präf: 1, 34, cui consonat Vill: e, 29
pol. præc, 8. n Terent: Var. l, 4, de ling lat.
o Tholoz: 2, 1, 3. p Präf: cit, l. q Vid. c. 10
fin Brug: b. 1. r Alt: ut sup. s Etym alb.
coll: pol. D. 6, th. 14. t Ite ut q Vill. 11. doc.

elicius fontis. talis collectio instituta
quoniam opis & præstandæ causâ munitum
sit. Tales & pagos in nostra patriâ non
habemus. 2. De pagis adificandis bene in
jure in Nostro præcipitur; Hoc enim com-
perimus multam tolli confusionem. 3.
Ex villa, (villa u murata castrum latinis
dici potest) & pagis confisi.

8. 4. Parochia (quam definio, extum
villorum & paganorum templum, Sacerdo-
zem ceteraq; sacra communia habentem) Ex
unicâ tali vel pluribus promanat &. Ec-
clesia, cui unicus præest Pastor: Ex Ecclesijs
aliquibus constituitur.

9. 6. Territorium, & est terra spatiū
peculiarij jurisdictione armatum.

Obs. 1. Hic judicem territorialem &
& duodecim scabinos jus in primâ ine-
stantiâ administrare. 2. Possidere ter-
ritorium propria; bona, hæredz almeniga
Proprium fiscū hæredz Ristans Proprium
sigil.

¶ Arg: b. 230 de V. S. & Præf: cis. loc. n.
Vid. eti, Bng: B 22 cum seq. u Tholoz.
2, 1, 8. & Præf: t. 37, immed. n C, 2, 4, 10,
Bng: B. & C, 29, Bng: B. & 4. ibid.

sigillum Hårdz Signete. 3. Si quis intra ejus à limites occiditur, occisore ignoto seu ignorato, 40. marcis multari, quæ multa Nordagåld. 4. Ex nonnullis Terr. & Ecclesijs haud paucis provenire.

10. 7. Dioecesis à qua est communio plurium Ecclesiarum ex diversis territorijs sub uno Episcopo. Sed paucis concludam. Coronam nē cernis? Primi flores sunt Conjugalis, Paterna & Herilis Societates; Hinc colliguntur manipuli, familia seu dominus, Vicus, Pagus, Parochia, Oppidum, Civitas (quæ ex singularibus instructo privilegijs oppido constituitur) territorium, unde Provincia & Dioecesis, ex quibus consuntur Comitatus, Ducatus, Principatus, ac tandem tertium illud amplissimum elegantissimumq; regnum.

A X I O M A.

1. Conjugium à premeditate contrahendi debet. Si in omni a (quod controversia

B 4

cato

& C, 26. & 27. Drap: medh milia à Reg: cit: Disp. pol. 1. th. 37. & Ioh. Schrödlb. colleg. pol. Disp. 3, q, r, lac. Mart. 1. & 2. & Vill. præc. æcon. cap. 3.

eret) contractu & obligatione magni
momenti promissio præcedet, tūm certè
in conjugali, qui indissolubili utriusq; par-
tis consentiu initur. Dicī solet Zaganus
Hūstewārētēnāgōt Hāsteflōp. ipiū eq̄um
malum quidem, iterum divendere licet;
uxorem ductam non item. Non sunt
proinde negligenda SPO Nsalia b. que
sunt futuri conjugij repromissiones, inter eos
quibus juro licet. Hæc c. facit consentius,
cojus testimonia arrha, annulus, juramen-
ta, scriptura. Et sic ut d. contractus præpa-
ratorius tūm solennitatis, tūm honestatis,
tūm securitatis gratia adhibentur.

2. Filio in magistratu constituto patrem
privatum loco cedere decet. Non nego quod
præferatur e meritò parentum amor, re-
verentia, quam domino vasallus debet;
tūm sit f. prima liberorum cura parentes
debito obsequio colere. Sed vide,

Fab.

b. Iac. Mart. 1. polit. 3. ad tenorem l. 1. ff. de
spons. c. Heid. Syst. Phil. pol. c. 1, p. 22, 91.
d. Praef. collat. jur. Svec. 3. Rom. Disp. 2.
ep. 20. e. Befold: 2, 10, 35. f. Arnif. 1, 5, p. 93.

Fabius Gurges consul f cum Fabium
Maximum Procons: patrem obrium ha-
beret equitanem, ipsum equo descendere
& pro more peditem ad consulem venire
julit; hoc moleste non tulit optimus ille
pater, sed eum esthortatus ut pergeret
authoritatem Pop. R. tueri. Jure cqui-
dem; cum liberetur g filius ab obedientia
patris, & dicat Fab. Max. h publica in-
stituta privatâ pietate potiora iudico. Hoc
ipsum Taurus Phil. i inter privatum pa-
trem & praetorem determinavit, ut in
publicis locis magistratus anteponeatur,
in privatis jus domesticum observaretur.

3. Differt Respub. a civitate, civitas ab
urbe. Claret prius. Est namq; & ci-
vitas quasi materia, in quam respub. tan-
quam forma introducit. Neminem
historias inspicientem latet civitates varijs
formis informari. Notas. Civitas acci-

B 5

piter

f Plut: in Fab. Max. Val: Max. 2, 3, 4, ubi
vid Not. Thysij. & Gel. lib. 2, c. 2, quem de
bac revides. g Ulp. inst. tit. 10, §, ult.
h Valer. Max. cit: loc. i Gel. cit: loc: in
med: cap. k Arnise 117 aplo 103.

Per ut vel ^I Ma. terialiter, pro congregatio-
ne in se spectata, atq; tum habet rationem
indigesta mohis: Vel Formaliter, prout
jam multitudo forma est induita. Isto
modo accipio civitatem. Et ultrà: Aut
Generalissime, sic ^{II} mundus omnium ho-
minum communis civitas magna, Aut
Generatim, pro vel regni, vel provinciæ, vel
nationis aliquujus societate, sic civitatem de
multi pagis dici inuit. Cæfar dicit, inquit:
Omnis ^{III} civitas Helvetica, quatvor pa-
gos habet, sic civitas Rom. quondam ^{IV}
plurimorum fuit populorum idq; ex con-
stitutione Antonini, cui Poëta; o fecisti
patriam diversis gentibus unam. Aut
Speciatim, pro singulari quadam civium p
in uno oppido congregatione; ut civitas
Holm. Norc. Gotheb. Aboëns. Ex his et
posteriori robur capit. Civitas quod est populus
certa

^I Arist: 3, pol, 3. ^{II} Tholoz. 1, 3, 4, vid: §
Heid: Syst. Polit. pol. c, 1, pag. 40. ^{III} Lib.
1, de bell. Gall. pag. m, 7. ^{IV} Vid. l, 17, ff;
de stat. hom. § Nov. 78, c, 5, § fin. o
Rut. Numatiano quem cum Heid. cit. Thol.
dict. loc. p Heid. cit. q Hic idem.

certo jure sociatus; *Vel Familiarum* & seu domorum societas: Urbs s' est compages domorum munimentis munita, ad civium comoditatem. Urbs, inquit orator *si Roma est, civitas eam incolit.* Civitas Attica & in muris ligneis, in navibus putes, licet a Persis caperetur urbs, superfuit. Sic vides ad id essentiam civitatis non facere muros, Sparta u. diu sine mœnibus floruit. Non tamē iudico quid incommodè muris cingantur; cum id & requirat decus urbis, salus civis, terror hostis, fuere & sanctis regibus curæ. Breviter: Urbs & domiciliorum conjunctionem, *Civitas* material, *Respub.* formale denotat.

Diss. 3.

r Ex Arist. 3, pol. 6, Iac. Mart. 1, pol. 7. **f**
Schwalb. coll. pol. Disp. 8, th. 2. *si Cic.*
pro Mur. *& Iust.* 2, 12, 13, § 14, ubi vide Bernegg. § q. ejus ex Tac. 82. vid. § 1.6. Heid. cit. loc. haec fuse deducentes. *m.*
Lieben. colleg. polit. Exerc. 5, quest. 1, ex Bod. **a** Liv. lib. 34, 37. **r** Schwalb.
cit. Disput. qu. 2. *v* 2. Sam. 5, v. 9. *b*
Reg. 4. **i** Vill. pol. c, 3, Can. 1.

DISSERTATIO III.

De Formis Imperiorum.

1. Respublica est A ordo civitatis, per
regimen Majestatis in subditos.

Obs. 1. Reipub: Nomen; Divisio
eius demonstrat qualitatem, perinde ac
dicas, rem ad populum perunentem.
Reipub.. b nomen univerxæ c vita:is est,
pro qua mori, & cui nos tolos dare de: e-
mus. Licet publicæ res c nullius in co-
nis sint; Sun: enim quartum d usus non
singulis privatis, sed toti corpori com: nu-
nis est; Histamen salvæ, e ut salvæ navis,
salvæ sunt res vactorum, res quoq; priva-
torum valent; E contra; Interest reipub.
nè quis te suâ male uitatur.. 2. Reipub.

A Schwob. coll: pol. Disp. 9, th. 3. Variæ
mihi occurruunt desc. Reipub. ut Arist. 3. pol.
1, § 4, 4, pol. 1. Thol. 1, 1, 6, Schorb. 1, pol.
4. Vernul. 1, 1, 1, Burgersd. 1, Doct. pol. ide.
1, 2, quibus me uon oppono; Sed hanc retineo
cum visa clarissima. a Thol. 1, 1, 11. b
Cic. 2, de leg. c l, 1, ff, de R. D. d Alth.e.
17, p, 178. e Loc. period. imp. 4, 15, f just.
g. 2, de his qui sui § al. j.

(imperii, & politiæ) Causa (h) efficientem
Effic. prima est D E U S; Nisi ab hoc, g
nullus magistratus; Sed in ordine h rei-
publicæ caput est summa potestas, qua
cetera omnia ibi subordinat; Et sine t
imperio nec ulla dominus, nec civitas, nec
gens stare potest: Particularis constituens
tunt & homines heroici, ut Ninus I Assy-
riorum; Cyrus II Periarum; Alexander M. in Græcorum; Iulius Caesar in Rom.
Magogus o Svecorum &c. Item & Re-
formantes, ut Gustavus Primus p atq; Gust.
Magnus; Internè impellens Natura q ex-
terne

ff Quod hac sint Synon. vid. Alth. c, 9, §
ex. Praef. Disp. 2. pol. th. 3, idem collig. §
Rom. 13, 1, § 2. h Arnis. 1, 7. i Cic. 3.
de leg. & Praef. 2, 1, quem hic omnino vid.
I Iust: 1, 1, 4, Wagnerus instit. Iust: lib. 3 c 1.
D Iust: 1, 6, 16, § 1, Ion. Wexion. Syn. hist:
univ. sec. 1, c, 4, Vag: 4, 1. m Iust: 11, 4, 6,
Besold. Syn. hist. un. c, 8, Vag: 5, 1. n Besol.
cit. Syn. 15, Vag: 6, 1. o Ion. Wex. Syn. cit.
1, 3, praef. Disp: pol. 2, th, 1. Et Epit. Desc.
Svec: 1, 11, c, 1, vid. Ioh. M. p Vid. Union.
her. § Aur. R. for. q vid. Ax. 1. in sup. Off

terne indigentia, quæ primaria non est; Quin pè quæ r protoplastorum & nos atri-
er sublequebatur, nemio iure negaverit, si
persistissent, futuram fuisse communionē
& ordinem, quamvis non premerentur
egestate. (2.) Finalē, communem s
maxime felicitatem spectat, quæ non in
bonorum fortunæ tantum, sed in virtu-
tum præsertim affluentia consistit, ex quâ
civitatum utilitas consequitur. (3.) Ma-
teriale, societates tūm etiam simplices,
maxime tamen compositas, de quib⁹ sup.
(4.) Formale, quæ consistit in ordine &
& unione inter obedientes & imperantes.
Civilis t̄ hæc administratio spiritus ille
vitalis est, quem tot millia trahunt, nihil
ipsa per se futura nisi onus & præda, mens
illa si subtrahatur. At cū gubernandi
potestas aliter uni soli inest; Aliter diffun-
ditur in aliquos, Aliter in universos; In-
primis w quales sunt Magistratus summi ani-
madver-

v Heid: Syst: pol. I. s Bod. I, de Rep. I. ss
Vernul. I, I, 2. s præf. 2, 4. t Sen. l. I.
de Clem. c. 4. ss Arnis: I, 7. w Heid.
vt. c. 6.

advertisendum; si quidem esse illorum ut nu-
mero praecipuum subit differentiam, ac tan-
dem variae constitui solent Rerumq. Specie
suntq. praecipue, ut ceteras faciemus. Tres
quam haec stricte accepta plures non dantur.
Estq; earum.

2. 1. MONARCHIA; est Republ.
in qua y unius summa potestas ad commune
bonum & publicum subditorum potissimum
dirigitur.

Obs. 1. Dicitur etiam regnum; Quip-
pe in; quo solus aliquis imperat; qui &
cum pluribus insigniatur nominib; quin
& haec non ambigo. Cujus 2. Non aliter
& constat ratio, quam si unus praesideat; Nam
plures & formæ in uno imperio sunt ins-
compatibles; Nulla & fides regni lo-
cijs &c; Non si bene cum socijs regna
Venusq; manent. Interim in A gradus
remissa

o præf: 2, 4, & Besol: 1, 5, 2. & Bod: Metib:
hif: c. 6. & de Rep. l. 2. c. 1. y præf: 2, 18.
cuij consonat, Iac. Mart. 2, 3, & c. & Joh.
Schol. D. 10, ih. 6. & Vid: Alt: c, 30. &
Irnis: l. 10. & præf: 2, 4. & Lucan: l. 1. &
Ovid: 2. de art. am. & Alt. 29, & pr: 2, 5, 6.

remisso omnes tres forme (ita tamen ut una
maxime appareat) coeunt, Quod potest
in Repub. Rom. Venet. Germ. demon-
strari, demonstro in Sveo-Gothorum.
Summum Magistratum esse hic Monar-
chicum constat ex legibus a & tota h re-
gni administratione. Constat hanc Mo-
narch. e aristocratiâ esse munimur & li-
bertate d populi, qui ad comitia convo-
catur & libera vota habet, confirmantur.

3. Monarch. Opp. Tyrannis e qua
est violentum unius imperium, prater mores
& leges.

Obs. 1. Antiquitatem dicebantur f reges
legitimi Tyranni; Verum cum ff sua ab-
usu sunt potestate, tunc cum re abiit nomen
in odium, non tecum ac nomen Regis &
Dictatoris apud Rom. 2. Tyannus aliud
absq;

• C. 7. Kong: B. LL. Aur. R. F. b Vid:
Præf: cit. loc. c Arg: c. 4. Kong: B. LL. &
A. R. F. d Vid: conclus: comis. & art. 7.
e 4 Kong: b. LL. e Lips: o pol. s. f Thol.
s. 18. 7. ff Arnis: 1. o. Ex Liv. 2. & Cic. 1.
p. 11. Flor. 1. g. ab. vid. not. pol. Zevecc.

absq; Titulo & qui imperiū nullo jure invaserit,
ut Abimelech. Alius Exercitio, qui legiti-
time paratum violenter exercet; ut Nero,
caligula; adde cum Heid: Alius utroq;
qui male quasitum male regit; ut Dionysius,
Christianus sanguinarius. &c.

4. 2. ARISTOCRATIA est Resp. in qua h
minor civium pars ad omnium salutem impe-
rat.

Obs. 1. Indefinitè hic i requirantur pau-
ciores; Certus enim numerus præde-
finiri nescit; Alibi plures, alibi pauci-
ores in hoc statu fuissē legitimus Optimates,
sic dicti, quod ita se gerant ut sua consi-
lia optimo cuiq; probent. Minor pars
additur in def. ob concordiam, quam
Philos. I in paucitate ponit, quæ non tam
facilis inter multos, quam paucos,
conservatur. 2. Huic contrarietur in

Oli-
g Bartol. in tract. de Tyr. & cum eo Tholoz.
Arnif: Heid. cit. loc. Iac. Mart. 2.10. Aven.
4. Syn. pol. th. 32. & Praef. 2.18. i Heid.
Syst. pol. phil. c.6. pag. 893. & Cic. pro Sest.
I Arist: s. pol. 6. II Reinh. König. I.II.6.
III Iac. Mart. 2. 14.

Oligarchia, in quâ divitiae, nobilitas & simile
q[ui]d potius, quam virtus spectatur. Deficit
Aristocr. status n[on] quando in paucorum
usus, quæ publica sunt intervertuntur.
Apud Livium o flagitia, quæ hic occur-
runt, in Decemviris invenies.

s. 3. DEMOCRATIA est Resp. in qua
p[otes]t cives equaliter ex legum prescripto pro com-
modis omnium in medium consulunt.

Obs. 1. Democratie vocabulum accipitur
q[ui]d, vel in partem meliorem, ut hic loci, vel
pejorem; ut cum dicit Eximius politico-
rum Reipub. absolute sic dictam adversa-
ri eam & esse & in quâ solus populus im-
perat exclusis probis & nobilibus. 2. Va-
ce, scivium seu populi tam Patritij, quam
plebei continentur, & si non actu, si ta-
men potentia; Illi Magistratus, s[ed] quo
elegerunt, omnibus & singulis imperanti
secundum tamèn populi suffragia. 3.
Oppos. habet Ochlocratiam, & quæ nihil est

aliiua
n. Arnis. cit. loc. o Lib. 3. insuper Heid.
vid. p. Pref: cit. loc. q Heid. c. 6. r Thol.
1. 1. 2. f Schmalb. Disp. 12. ff König. 1.
3. 2. s Besold. 2. 7. 22. t Heid. cit. loc.

aliud quād deterius audiens Democ. & omni-
um legum impatiens confusio popularis.

A X I O M A.

Mona chia reliqui formū jure prefertur.
w Quamvis omnes tres species, quia bo-
num publicum respiciunt, laudabiles sint,
& pro ingenio populi alius hanc, alius il-
lam, alius istam probet; Quamvis com-
parativē sua v quæq; comoda, sua quæq;
onera habeat; interim optima judicatur
Monarchia; Hæc enim u majoribus
prælucet commoditatibus, & minoribus
difficultatibus laborat; Unus x in cœlo
DE US, qui nutu suo totum hoc uni-
sum temperat ac moderatur; cor unum
y in corpore, una in homine anima; una
z luna nocti, unus sol diei prætest; Hæc
nihil antiquius; Principio à rerum, gen-
suum nationumq; imperium penes Reges

C 2 erat;

w Tholoz. s.3 i. cui consent. Præf. 2. 15 &
Bod. lib. 5. de Rep. c. 1. v Illum vid. 2. 12.
7. ad 14. inclusivè, ut & Thol. cit. tot ap.
König. part. pol. 1. c. 10. 11. 12. Heid. & alios
qui hic multi. u Præf. cit. loc. x Causa Sp. xc.
civ. ad 3. pol. c. 7. y Pont. l. 43 de obedi. c. 2. z
Elob. serm. 43. d. just. I 11. ubi vid: Burnegg.

erat; Hæc Israëlitæ à ut dicerent, allexit,
constitue nobis regem ut judicet nos, si
eum & habent universæ nationes; scribitur
pacis & interfuisse ut deponeretur potes-
tas in unum, & discordantis j patriæ non
aliquid remedium fuisse, quām si ab uno re-
geretur: ubi unus s̄j Rex, a se non dissen-
tiantur ceterosq. si dissenserint ad concordi-
am redigere potest, dum interim dissen-
sionibus omnia conturbari in multorum
Imperijs necessit sit; Volutates A omnium
hominum variæ sunt; suus a cuiq; mos;
proinde dicit Christus, Nemo h potest duo-
bus dominis servire. Sed cum e nulla res
sumptib. sine temperamento existat, O-
mnium optimum salutis statum contemporatum seu d
non nihil mixtum. (Quid hic mixtum dextre intellige.)
Tutus hic Rex, tibi optimatus subditiq;, dum simul Mos-
narchæ Maiestas, optimatum authoritas, populi li-
bertas asseritur. Talem statum Nostræ mea
litissimæ gratularunt patriæ!

a 1:Reg: 8:5. b Tac. 1:hist. j Idem lib. 5.
Ann. ii Arnis. 1:10. A 1:4. ff. ad 5:c. Treb.
a Terent. in Phorm: Actus 2: scens. 4. b
Matth. 6. c Kirchn. in Rep Disp. 3. cor. 10.
D Vid: Præl: 2: 13, & 17, vid: de hac q exst: Gerh:
dec. 1. Q 7. & alios Bernegg Quest: ex 12c. 55. Diss.
inter se Aquacim. & Nicopompi apud Barcla: in Ars
gen: 1, 1, p, m, 104.

Corollaria Miscel- lanea.

1. **M**odus verbi optativus supers-
flus est.

2. Lingvarum orientalium cognitio
in omnistudio utilis, in Theol. necessaria.

3. Datur Syntaxis Poëtica non plande-
re prosa (quam presupponit) aliena.

Non est Oratori necessarium ut sine
gulas partes minutissimae Rhetorum Oratorium
præceptiones quævis in oratione nimis cu-
riose sectetur.

Ens est substantia genus analogum, i-
lém & accidentis; quippe non & què pri-
mò, accidenti ac substantia, nec accidenti-
bus Relativis ac absolutis jungitur.

Affectiones entis & Reales sunt; Et
etè in unitas & disjunctas dividuntur.

1. Natura nuncuam & nullibi (or-
anariè sz.) mutat sua jura.

2. In Magia naturali figura, cere-
monia verbæ attribenda non sunt.

Grammatica

1.

cum.

2.

Oratorium

Logicum,

3.

Metaphysica

4.

cam.

5.

Phylicum,

delectus, modus q̄ habendus, ut non
quām plurimi sed quām optimi cu-
jusvis professioni accommodatissi-
mi Scriptores legantur.

14. *Veri honores non sunt spernen-*
thicum, di, utiq̄ nec Academicī.

15. *Plateas in urbibus & amplas &*
politicum, rectas constituere Reipub. commo-
do ornatiq̄ fucrit singulari.

16. *Si fieri ulla ratione potest per*
*Economi-
cum, matris constitutionem, materno*
lacte primum infantes enu-
triendi sunt.

D E O
in Altissimis
Gloria!

